

geringen ikke gjort sig sine overvejelser om temaet, og det har vi såmænd heller ikke i SF, så det er noget, vi kommer til at se på i løbet af året.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten blev ikke trukket ind i forhandlingerne. Enhedslisten blev indbudt til at skrive under på nogle aftaler, der var indgået, og der var ingen, der tvang SF til midt om natten at indgå aftaler om servicejobbene. Det var et fælles projekt. Det var der for længst nået principiel enighed om. Det kunne sagtens have afventet morgenen, hvor vi kunne have forhandlet i fællesskab og f.eks. i fællesskab have arbejdet for, at ordinære job, som mennesker skal betjene i 5 år, 10 år, 12 år efter det, der lægges op til, selvfølgelig også skal indeholde det helt elementære, at de giver ret til dagpenge.

Jeg mener altså, at voksen-/efteruddannelsesreformen var fælles gods, som vi i fællesskab kunne have forhandlet igennem. Nu kunne vi ikke komme til at ændre i teksten, fordi der var indgået en aftale, som der er mange betænkeligheder i, og det er SF også enig med os i. Den bliver også ringere, end hvis vi på venstrefløjén havde forhandlet i fællesskab.

Nu var vi nødt til at tilslutte os den og så få en forhandlingsgaranti om, at hvis det viser sig, at den ikke opfylder målene, skal hele aftalen genforhandles. Det var den eneste måde, vi kunne tilslutte os den aftale på, for det, der lå, var for ringe. Sådan var der et par lange stræk, hvor tingene blev for dårlige, fordi SF svigtede at være sammen med venstrefløjén.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Den udlægning af forløbet er jeg selvfølgelig tolt uenig i. Med de spillemuligheder, vi havde, med de partier, der skulle til for at skabe et flertal bag tingene, var det klogeste, SF kunne gøre, at gå efter at sætte sin egen politik i forreste række. Det er opnået i de politiske resultater, vi er gået efter. Det har vi så forhandlet med regeringen om. Vi har forhandlet med CD. Vi har forhandlet med Enhedslisten. Som processen lå, som den var tilrettelagt fra finansministerens side, med de ønsker, der lå fra andre partier om, hvordan de gerne så processen kørt, og hvilke aftaler de var parat til at indgå, måtte SF køre det her forløb, som vi har gjort, for at opnå de resultater vi har opnået.

Vi står samlet set med en meget tilfredsstillende finanslov, hvor SF har fået indflydelse på en lang, lang, lang række områder.

Det er fair, at Enhedslisten ikke er tilfreds med det, fordi Enhedslisten kan have haft andre synspunkter på det. O.k. Men SF har måttet prioritere at få så stærk en indflydelse på finansloven. Det er lykkedes, og vi er tilfredse med den måde, det er sket på.

Vi havde gerne set, at Enhedslisten var med i flere aftaler. Det har vi overhovedet ikke forsøgt at spærre for, og det er faktisk SF, der har arbejdet for at trække Enhedslisten ind i nogle af de aftaler, hvor der ikke var udsigt til, at Enhedslisten kom ind. Det er historieskrivning.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Der er jo to ting at sige til det sidste:

Hvis man ikke kan se forskel på, om man indbyder et parti til at tilslutte sig en aftale, der er indgået til sidste komma, og så på det at være med i forhandlingerne, så mener jeg nok, at man skal gå en forhandlingsrunde igen.

Det andet er det forhold, at SF og Enhedslisten jo var dem, der stod med flertallet, hvis man skulle snakke indtægter, og det faktum var jo tilstrækkeligt til, at man kunne sige, at det her må vi vente med, til vi har fået det sidste parti indbudt, så vi kan få den aftale lavet færdig.

Man kan f.eks. se på voksen-/efteruddannelsesreformen, at der jo er stor tvivl om, hvordan indtægterne er dækket, hvis ikke man kan være sikker på, at Enhedslisten er med til at stemme for den i sidste ende, for der har CD taget et forbehold. Så det er altså ikke så enkelt.

SF har altså med vilje og vidende været med til at afslutte forhandlingerne, selv om det havde været indlysende at inddrage Enhedslisten i den sidste del af dem.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan kun sige, at det virker, som om Enhedslisten tror, at der ikke var andre spillere på banen end SF. Det var der. Hvis det kun havde været SF og Enhedslisten, der skulle blive enige om det, så er jeg sikker på, at vi kunne have lavet spændende ting, men sådan er livet jo ikke. Der skal et flertal til her i Folketinget.

Der skal laves en aftale med regeringen, og regeringen har sin politik, sit ønske om, hvordan resultatet skal være, og også sine ønsker til